

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/16/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119206520
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8119206520.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcov: 1. Obec A., XXX XX A. XX, IČO: XX XXX XXX, 2. B. A. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. E. XXXX/XX, XXX XX F., 3. B. G. C., H. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. E. XXXX/XX, XXX XX F., 4. J. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX, 5. G. K., H. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX, všetci právne zastúpení ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA VALO & PARTNERS s.r.o., so sídlom Konštantínova 3, 080 01 Prešov, IČO: 36 868 434 proti žalovanému: B. G. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX, XXX XX, právne zastúpený JUDr. Marek Polakovič, advokát so sídlom Duchnovičovo námestie 1, 080 01 Prešov, IČO: 42 231 639, o uloženie povinnosti, o odvolaní žalobcov v 1. až 5. rade proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 8C/15/2019-357 zo dňa 22.11.2022 jednohlasne takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok v spojení s opravným uznesením č.k. 8C/15/2019-385 zo dňa 12.05.2023.

II. Žalobcovi voči žalovaným v 1.rade až 5.rade priznáva spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia v 1. až 5. rade sa svojou žalobou doručenu súdu dňa 01.04.2019 domáhali toho, aby súd uložil žalovanému povinnosť strpieť užívanie jeho pozemkov žalobcami v 1. až 5. rade na účel prechodu pešo a prejazdu motorovými vozidlami a zároveň zdržať sa akéhokolvek konania, ktoré by v užívaní týchto pozemkov, na prechod a prejazd akýmkoľvek spôsobom bránilo alebo sťažovalo. Žalobcovia tvrdili, že parcely vo vlastníctve žalovaného sú užívané ako účelová komunikácia viac ako 50 rokov, a to od doby kedy bolo založené družstvo vo A., a denne ich užívajú za účelom prístupu k svojim nehnuteľnostiam. Od doby kedy žalovaný nadobudol účelovú komunikáciu, začal prechod a prejazd po tejto komunikácii znepríjemňovať, a dokonca na jej časti vytvoril prekážku vo forme násypu hliny. Taktiež žalovaný ústne viackrát oznámil žalobcovi v 1. rade, že zabráni prechodu občanom po týchto parcelách; aj v ústnom konaní pred Okresným úradom Prešov, kedy sa predlžovala lehota skúšobnej prevádzky ČOV oznámil, že nesúhlasí s prejazdom k ČOV cez jeho parcely. F., ktoré sú vo vlastníctve žalovaného, využívajú ako nevyhnutnú komunikáciu pre prechod k svojim nehnuteľnostiam, majú charakter účelovej komunikácie. Žalobcovia preto majú za to, že terajšie konanie žalovaného je protiprávne, pretože žalovaný bráni v užívaní účelovej komunikácie už nielen formálne, ale aj aktom navedenia hliny alebo iného materiálu vytvorením prekážky v jej jazdnosti.

2. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol cit.:

„I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalobcovia v 1. - 5. rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %.“

3. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa ustanovenia § 123, § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 137 Civilného sporového poriadku.

4. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie skutkovo odôvodnil tým, že tunajší súd rozsudkom, č. k. 8C/15/2019-288, zo dňa 09.07.2021 uložil žalovanému povinnosť strpieť užívanie pozemkov - parciel C-KN č. XXX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1787 m² a C-KN č. XXX, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 653 m² zapísaných na LV č. XXX, k. ú. A., žalobcami na účel prechodu pešo a prejazdu motorovými vozidlami a povinnosť zdržať sa akéhokoľvek konania, ktorým by užívaniu pozemkov - parciel C-KN č. XXX, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1787 m² a C-KN č. XXX, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie o výmere 653 m² zapísaných na LV č. XXX, k. ú. A., na prechod a prejazd akýmkoľvek spôsobom bránil alebo sťažoval a uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalovaným v 1. až 5. rade trovy konania v rozsahu 100 %. Súd svoje rozhodnutie právne odôvodnil tým, že žalobcovia za účelom prechodu a príjazdu k svojim pozemkom a stavbám nevyhnutne musia prechádzať po miestnych komunikáciách nachádzajúcich sa na parcelách C-KN č. XXX J. O. XXX, k. ú. A., ktoré sú vo vlastníctve žalovaného. Tieto parcely slúžili ako komunikácie aj v minulosti, a to na prepojenie jednotlivých objektov hospodárskeho dvora bývalých L. G. P. E. Q.. V zmysle ustanovenia § 6 cestného zákona môže miestne komunikácie užívať každý. Ak by sa aj na sporných pozemkoch jednalo o účelové komunikácie, šlo by o verejné účelové komunikácie v zmysle ustanovenia § 22 cestného zákona, nakoľko sa nenachádzajú v uzavretých priestoroch alebo objektoch alebo na priestranstvách, ktoré by boli vyhlásené obcou za neverejné. Už z terminologického označenia časti účelových komunikácií ako verejných je vylúčené, aby takéto verejné účelové komunikácie mali byť využívané iba ich vlastníckmi. Verejné užívanie pozemných komunikácií nie je inštitútom súkromného práva, ale ide o verejnoprávne oprávnenie. Nebolo sporné, že žalovaný zasiahol do vlastníckeho práva obyvateľov domov so súpisnými číslami XXX až XXX tým, že zasypal pôvodnú panelovú cestu nachádzajúcu sa na parcele C-KN č. XXX. Zároveň žalovaný ohrozuje právo žalobcov verbálne vyhrážkami, že im zabráni vo vstupe, prechode a prejazde, ak mu pomernou časťou neprispajú na úhradu nákladov spojených s údržbou a rekonštrukciou cesty. Popritom obyvatelia žalobkyne v 1. rade využívajúci parcelu C-KN č. XXX na prístup k svojim obydliam potvrdili, že im žalovaný hrozil zamedzením prístupu. Ak v čase rozhodovania súdu pretrváva hrozba porušenia práv a právom chránených záujmov, je práve žaloba o zdržanie sa adekvátnym prostriedkom ochrany. Zdržovací výrok rozsudku má preventívnu funkciu, pričom uložené povinnosti môžu smerovať proti konaniu, pri ktorom existuje dôvodná obava, že k protiprávnemu stavu v budúcnosti dôjde. Výkonu práva na jednej strane (výkon vlastníckeho práva žalobcov) zodpovedá povinnosť druhej strany (žalovaného) strpieť výkon tohto práva. Ak sa žalobkyňa v 1. rade domnieva, že je vlastníčkou pozemkov pod komunikáciami na parcelách C-KN č. XXX a C-KN č. XXX, je na nej, aby sa svojho vlastníckeho práva domáhala súdnou cestou. Podľa § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) totiž platí, že údaje katastra sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak. Tunajší súd opravným uznesením, č. k. 8C/15/2019-288 z 09.11.2021 opravil I. výrok rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 8C/15/2019-252 z 09.07.2021, ktorý má správne znieť: „Žalovaný je povinný strpieť užívanie pozemkov, parcela C-KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 840 m², parcela C-KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 398 m², parcela C-KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 549 m² a parcela C-KN č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 653 m² zapísaných na LV č. XXX, k. ú. A., žalobcami v 1. až 5. rade na účel prechodu pešo a prejazdu motorovými vozidlami a zdržať sa akéhokoľvek konania, ktorým by užívaniu pozemkov parcela C-KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 840 m², parcela C-KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 398 m², parcela C-KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 549 m² a parcela C-KN č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 653 m² zapísaných na LV č. XXX, k. ú. A., na prechod a prejazd akýmkoľvek spôsobom bránil alebo sťažoval. Proti vyššie cit rozsudku a opravnému uzneseniu podal žalovaný včas odvolanie. Krajský súd v Prešove, ako odvolací súd, uznesením zo dňa 17.05.2022, č. k. 6C/1/2022-313, 6Co/2/2022-313, zrušil rozsudok v spojení s opravným uznesením, č. k. 8C/15/2019-288 z 09.11.2021 a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd v ňom okrem iného uviedol, že v súčasnosti už nie je na LV č. XXX, k. ú. A., zapísaná parcela č. XXX, ale sú na ňom zapísané parcely č. XXX/X, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie o výmere 840 m², č. XXX/X, druh pozemku zastavaná plocha a nádvorie o výmere 398 m² a č. XXX/X, druh pozemku zastavaná plocha

a nadvorie o výmere 549 m², pričom v tejto súvislosti konštatoval, že nemá k dispozícii geometrický plán, resp. mapu, podľa ktorých by bolo možné určiť, ktorým častiam pôvodnej parcely č. XXX v k. ú. A. zodpovedajú parcely č. XXX/X, O. XXX/X J. O. XXX/X v k. ú. A.. V ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvej inštancie vyzvať žalobcov na opísanie rozhodujúcich skutočností k novovytvoreným parcelám a predloženie dôkazných prostriedkov k nimi uvedeným tvrdeniam k novovytvoreným parcelám, v priamej súvislosti s nimi požadovanými povinnosťami voči žalovanému strpieť ich užívanie. Následne súd prvej inštancie v prvom rade posúdi, či žalobcovia preukázali, že žalovaný im bráni v prístupe k pozemkom a stavbám v ich vlastníctve a či je vzhľadom na rozmiestnenie novovytvorených parciel a parciel žalobcov vôbec potrebné ukladať mu žalobcami navrhované povinnosti. V prípade kladného vyhodnotenia týchto skutkových okolností bude v druhom rade úlohou súdu prvej inštancie vyhodnotiť najmä to, či rozsah obmedzenia navrhovaný žalobcami nepresahuje nevyhnutnú mieru obmedzení práv jedného vlastníka v prospech iných vlastníkov. Žalobkyňa v 1. rade v podaní doručenom súdu dňa 11.11.2022 uviedla, že v súčasnosti je vlastníkom parcely C-KN č. XXX/XX, ktorá ako komplikácia nadväzuje na komunikáciu nachádzajúcu sa na parcele C-KN č. XXX. Taktiež ďalšia parcela C-KN č. XXX/XX, ktorá je priamo v susedstve parcely č. XXX, tvorí krajinu ako súčasť komunikácie a verejnú zeleň. Pred vstupom na parcelu č. XXX sa nachádza parcela C-KN č. XXX/X, ktorú žalobkyňa v 1. rade odkúpila od pôvodného vlastníka (F. K.) v snahe priamo prepojiť komunikáciu na parcele č. XXX/X s komunikáciou na parcele č. XXX. Obec má parcelu č. XXX evidovanú delimitačnom protokole, na základe ktorého prešlo vlastníctvo do majetku obce ako cesta. Vzhľadom na to, že obec vykonáva a zabezpečuje komunálne služby pre všetkých obyvateľov danej cesty, stará sa o údržbu komunikácie a osvetlenie na nej, ako orgán verejnej správy zastupuje a chráni právom chránené za nielen seba, ale aj svojich obyvateľov, má za to, že ako strana konania má oprávnený nárok plynúci z danej žaloby aj vzhľadom na to, že prekážka vo forme návozu zeminy tam skutočne bola, no v súčasnosti je odstránená na vlastné náklady jedného z miestnych obyvateľov. Z LV č. XXXX, k.ú. A., súd zistil, že žalobkyňa v 1. rade je podielovým spoluvlastníkom parc. C-KN č. XXX/X - zastavaná plocha o výmere 254 m² a parc. C-KN č. XXX/XX - zastavaná plocha o výmere 679 m² s podielom vo výške 1/4. Ďalšími spoluvlastníkmi sú obce L., L. J. C.. Na parcele C-KN č. XXX/X sa nachádza stavba označená ako „K. J. O. A. - L. - B. R.“. Rozhodnutím, č. S./XXXXXX-XX/Q., T. U. XX.XX.XXXX vydaného S. V. F., ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 17.07.2018, bolo žalobkyňi v 1. rade povolené dočasné užívanie stavby na skúšobnú prevádzku „Kanalizácia a O. A. J. L. - B. R.“ E. S. X H.. Z LV č. XXX, k. ú. A., súd zistil, že žalobcovia v 2. a 3. rade sú bezpodielovými spoluvlastníkmi parc. C-KN č. XXX/XX - zastavaná plocha a nadvorie o výmere 3078 m². Z LV č. XXX, k. ú. A. súd zistil, že žalobcovia v 4. a 5. rade sú bezpodielovými spoluvlastníkmi parc. C-KN č. XXX - zastavaná plocha a nadvorie o výmere 358 m², parc. C-KN č. XXX/XX - zastavaná plocha a nadvorie o výmere 2471 m² a stavby - šrotovník so súpisným č. XXX, postavanej na parcele CKN č. XXX. Z LV č. XXX, k.ú. A., súd zistil, že žalovaný je výlučným vlastníkom parc. C-KN č. XXX/X - zastavaná plocha a nadvorie o výmere 840 m², parc. č. C-KN č. XXX/X - zastavaná plocha a nadvorie o výmere 398 m², parc. č. XXX/X - zastavaná plocha a nadvorie o výmere 549 m², ako aj parcely CKN č. XXX - zastavaná plocha a nadvorie o výmere 653 m². Parcely č. XXX/X, XXX/X J. XXX/X zodpovedajú pôvodnej parc. č. XXX o výmere 1787 m². Všetky tieto parcely majú podľa listu vlastníctva spôsob využitia označený č. XX, t. z., že ide o pozemok, na ktorom je postavená inžinierska stavba - cestná, miestna a účelová komunikácia. Zo stanoviska Obce A. vyplýva, že pôvodná parc. C-KN č. XXX a parc. C-KN č. XXX sú využívané ako miestne, resp. účelové komunikácie zabezpečujúce prístup k rodinným domom vo vlastníctve súkromných osôb, podnikateľských subjektov, benzínovej stanici a hospodárskeho dvora. Obe tieto komunikácie sú osvetlené verejným osvetlením vo vlastníctve obce, ktorá po týchto komunikáciách zabezpečuje vývoz komunálneho a separovaného odpadu, zabezpečuje údržbu týchto komunikácií pokiaľ ide o posyp a odhŕňanie snehu v zimnom období. Obec komunikáciu na parcele C-KN č. XXX dlhodobo spevňuje, zabezpečuje orezávanie prerastajúcich okolitých drevín a udržiava ju v priechodnom a funkčnom stave. Časť pôvodnej parcely C-KN č. XXX z jej severnej strany v susedstve parcely C-KN č. XXX/XX je zároveň prístupovou cestou k miestnej čističke odpadových vôd, ktorá je vo vlastníctve troch obcí - A., L. J. L. na základe zmluvy z roku XXXX a nej vyplývajúcich združených finančných prostriedkov. Zo stanoviska S. Q. ako stavebného úradu pre konania, kde žalobkyňa v 1. rade je navrhovateľom, stavebníkom alebo vlastníkom stavby vyplýva, že podľa platného územného plánu na pozemkoch parc. C-KN č. XXX J. XXX sú zadané existujúce miestne komunikácie slúžiace na prístup k pozemkom a stavbám v lokalite (využívaných čiastočne ako poľnohospodársky dvor, skladové priestory, výrobné priestory a stavby na bývanie). Na túto sieť komunikácií je pripojená novonavrhovaná verejnoprospešná stavba N. X - výstavba nových miestnych komunikácií v novonavrhovaných výstavbách podľa ÚPN, ktorá podľa územného plánu by mala v budúcnosti sprístupniť novú plochu rodinných domov nachádzajúcu sa južne od existujúcej

zástavby sprístupnenej miestnou komunikáciou vedenou na pozemku parc. C-KN č. XXX. Z ohliadky na mieste samom súd zistil, že pri pôvodnej parc. C-KN č. XXX sa nachádza čerpacia stanica pohonných hmôt, ktorá je verejne prístupná. Z pôvodnej parc. C-KN č. XXX vedie novovytvorená prístupová cesta k rodinným domčekom, nakoľko pôvodnú panelovú cestu zasypal žalovaný v troch etapách od roku 2010. Z rodinných domčekom vytekajú splašky. Na parc. C-KN č. XXX sa nenachádzala žiadna prekážka. V čestnom prehlásení obyvateľa S. A. obývajúci časť „I.“ (bytový dom č. XXX, rodinné domy súp. č. XXX W.. O. XXX) prehlásili, že majú dôvodné obavy plynúce zo slovných vyhrážok žalovaného o zamedzení prístupu po ceste, ktorá sa nachádza na parc. C-KN č. XXX. Žalovaný sa im viacnásobne vyhrážal, že uzatvorí závoru na moste pred parc. C-KN č. XXX alebo zakáže im prístup domov po jeho ceste. Keďže ide o jedinú prístupovú cestu k bytovému domu a dvom rodinným domom, majú vážne obavy z možných následkov prípade zamedzenia prístupu. Zo zápisu zo dňa 06.02.2021 súd zistil, pri stretnutí starostu obce so zástupcom spoločnosti, ktorá realizovala odkanalizovanie rodinných domčekom č. XXX - XXX a stavebným dozorom na mieste samom k nim došiel žalovaný, ktorý diskusiu prerušil a správal sa agresívne. Žalovaný vytiahol kovový tyč z auta, zastrájal sa ňou, vyhrážal a osočoval.

5. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil tým, že v posudzovanom prípade sa žalobcovia domáhajú ochrany svojho vlastníckeho práva. proti žalovanému tvrdiac, že do ich práva neoprávnene zasahuje, resp. ho ohrozuje. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobkyňa v 1. rade, za účelom prechodu a prízjazdu k svojim nehnuteľnostiam, a to či už k svojim pozemkom alebo k stavbe na parc. C-KN č. XXX/X, musí nevyhnutne prechádzať po komunikácii nachádzajúcej sa na parc. C-KN č. XXX/X, ktorá je vo vlastníctve žalovaného. Žalobcovia v 2. a 3. rade za účelom prístupu k svojmu pozemku alebo k stavbe na parc. C-KN č. XXX/XX, taktiež musia nevyhnutne prechádzať po komunikácii nachádzajúcej sa na parc. C-KN č. XXX/X. Žalobcovia v 4. a 5. rade za účelom prístupu k svojim nehnuteľnostiam musia prechádzať po komunikácii nachádzajúcej sa na parc. C-KN č. XXX/X a tiež na parc. C-KN č. XXX/X, ktorá je rovnako vo vlastníctve žalovaného. V konaní nebolo sporné, že uvedené parcely slúžili ako komunikácie aj v minulosti a to na prepojenie jednotlivých objektov hospodárskeho dvora bývalých L. G. P. E. Q.. Pre určenie jeho práv a povinnosti voči žalobcom však nie je rozhodujúca kvalifikácia dotknutej komunikácie, ale skutočnosť, či žalobcovia majú okrem tejto komunikácie k dispozícii aj nejakú inú komunikáciu, resp. pozemok, ktorý by im mohol slúžiť ako prístupová cesta k pozemkom a stavbám v ich vlastníctve. Žalobcovia v 2. až 5. rade nemajú inú možnosť ako prechádzať cez parcely vo vlastníctve žalovaného a ani žalobkyňa v 1. rade v rámci prístupu k ČOV, ktorá jej v jej spoluvlastníctve. Vykonaním obhliadky na mieste samom bolo preukázané, že na parc. C-KN č. XXX/X J. P. O. XXX/X sa nenachádza žiadna fyzická prekážka, teda žalobcovia v 1. až 5. rade nie sú a ani v minulosti neboli zasypaním zeminou obmedzení v prechode a prejazde k svojim nehnuteľnostiam. Žalobcovia žiadnym spôsobom nepreukázali ani svoje tvrdenia o verbálnom, či inom ohrozovaní ich práva na prístup k svojim nehnuteľnostiam zo strany žalovaného. Žalobca v 2. rade navyše na pojednávaní dňa 09.07.2021 uviedol, že mu a jeho obchodným partnerom nebolo zo strany žalovaného bránené vo vstupe na svoj pozemok. Žalobkyňa v 1. rade v roku 2022 síce nadobudla do vlastníctva parcely C-KN č. XXX/XX a C-KN č. XXX/XX, ktoré s parcelou č. XXX susedia, no žalobkyňa má k týmto novonadobudnutým parcelám prístup zo svojej parcely C-KN č. XXX/X, resp. z parcely C-KN č. XX/X, a teda nie je nevyhnutné sa k nim dostať cez parcelu č. XXX. Tvrdenia o verbálnom ohrozovaní práva obsiahnuté v čestnom prehlásení obyvateľov žalobkyne v 1. rade obývajúcich bytový dom so súpisným číslom XXX a rodinné domy so súpisnými číslami XXX J. XXX Q. O. I., nie sú tvrdeniami žalobcov a agresívne správanie sa žalovaného tvrdené v zápisnici zo stretnutia starostu žalobkyne v 1. rade so zástupcom obchodnej spoločnosti realizujúcej odkanalizovanie rodinných domov nebolo nasmerované voči žalobcom v 2. až 5. rade, keďže sa títo žalobcovia, okrem starostu žalobkyne v 1. rade, uvedeného stretnutia nezúčastnili. Súd dodáva, že žalobcovia v 2. až 5. rade nepotrebujú parcelu č. C-KN č. XXX J. P. O. XXX/X vôbec používať. Keďže na parc. C-KN č. XXX/X J. F.. P. O. XXX/X sa nenachádza žiadna prekážka, ktorá by bránila žalobcom vo vstupe na ich nehnuteľnosti, pričom títo nepredložili súdu žiadny relevantný dôkaz o opaku, súd nepovažoval za potrebné v takejto situácii uložiť žalovanému povinnosť strpieť užívanie jeho pozemkov žalobcami, ktorí ich dlhodobo užívajú od roku 2008, a tiež povinnosť zdržať sa akéhokoľvek konania, ktoré by im v tomto užívaní bránilo alebo sťažovalo. Súd teda žalobu nepovažoval za dôvodnú a preto zamietol ju. Súd nemohol vyhovieť žalobe vo vzťahu k parc. C-KN č. XXX/X, nakoľko obyvatelia domov so súp. č. XXX, XXX, XXX J. XXX nie sú stranami tohto konania a teda žalobkyňa v 1. rade ich nemôže v tomto konaní ani zastupovať. To, že obec je poskytuje služby obyvateľom obce ešte neznamená, že jej to dáva oprávnenie podať žalobu vo vlastnom mene na ochranu záujmov niektorých obyvateľov. Súd zamietol návrh žalobcov na vykonanie

dokazovania spočívajúcom vo vyžiadaní podkladov od polície, nakoľko sa tento dôkaz dotýka tretej osoby, ktorá však je stranou v tomto konaní.

6. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku s tým, že žalovaný bol v konaní úspešný v celom rozsahu a súd teda zaviazal žalobcov na náhradu trov konania, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

7. Proti rozsudku podali včas odvolanie žalobcovia v 1. až 5. rade prostredníctvom spoločného právneho zástupcu, pričom ako dôvody napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie tieto špecifikovali v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. e/, f/, g/ a h/ CSP. Žalobcovia mali za to, že súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym právnym záverom, keď v napadnutom rozsudku konštatoval, že žalobcovia nepredložili žiaden relevantný doklad o nevhodnom správaní sa žalovaného respektíve dôkaz o tom, že žalovaný bráni žalobcom v užívaní parcel, ktoré sú využívané ako miestne respektíve účelové komunikácie zabezpečujúce prístup k rodinným domom, a to z dôvodu, že súd prvej inštancie žalobu žalobcov v celom rozsahu zamietol. Žalobcovia tvrdia, že vykonaným dokazovaním v tomto konaní im bolo jednoznačne preukázané, že parcela C KN č. XXX/X je parcelou, na ktorej sa nachádza prístupová komunikácia k čističke odpadových vôd, ktorej vlastníkom je žalobca v 1. rade a nehnuteľnosti, ktorá je vo vlastníctve žalobcu v 2. a 3. rade. Predmetná parcela je zároveň aj prístupovou komunikáciou obyvateľov k ich rodinným domom a bezprostredne nadväzuje na parcelu C KN č. XXX. Pokiaľ ide o parcelu C KN č. XXX/X J. P. K. O. XXX/X tieto sú prístupovou cestou k nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu v 4. a 5. rade. V žalobcami predloženom čestnom prehlásení tieto preukázali, že občania obce Fričovce potvrdili, že majú dôvodné obavy plynúce zo slovných vyhrážok žalovaného o zamedzení prístupu po ceste, ktorá sa nachádza na parcele C KN č. XXX. Žalovaný sa im viacnásobne vyhrážal, že uzatvorí závoru na moste pred parcelou C KN č. XXX/X alebo im zakáže prístup domov po tejto ceste. Keďže sa jedná o jedinú prístupovú cestu k bytovému domu a dvom rodinným domom, obyvatelia obce majú vážne obavy z možných následkov v prípade zamedzenia prístupu. Žalobcovia majú za to, že ich žaloba je v celom rozsahu dôvodná, pričom pozemky žalovaného, ktoré sú predmetom tejto žaloby, sú zadané ako miestne respektíve účelové komunikácie na prístup k pozemkom a stavbám. Predmetné komunikácie sú osvetlené verejným osvetlením, ktorého vlastníkom je žalobca v 1. rade. Žalobca v 1. rade po týchto komunikáciách zabezpečuje vývoz komunálneho a separovaného odpadu a zabezpečuje údržbu týchto komunikácií pokiaľ ide o posyp a odhňanie snehu v zimnom období, taktiež zabezpečuje orezanie prerastajúcich drevín a udržiava ju v priechodnom a funkčnom stave. Žalobcovia majú za to, že z vykonaného dokazovania a predložených dôkazov je nesporné, že cestu postavenú k parcelám žalovaného, ktoré sú predmetom tohto konania postavil právny predchodca žalovaného za tým účelom, aby bola užívaná ako komunikácia, pričom je irelevantné, či ju zriaďoval výlučne len pre svoje potreby alebo aj pre potreby iných subjektov. Pokiaľ totiž dôjde na pozemku z vôle jeho vlastníka mimo uzavretých priestorov alebo objektov k zriadeniu účelovej komunikácie, nemôže už vlastník pozemku jednostranným vyhlásením zamedziť jeho všeobecné užívanie, čo vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 22Cdo/1862/2000 a takúto verejnú účelovú komunikáciu môže v zmysle § 22 ods. 3 Zákona č. 135/1961 Zbierky vyhlásiť za neverejnú len obec, čo však do dnešného dňa nenastalo. Žalovaný do dnešného dňa nepredložil súdu žiadny dôkaz o tom, aby obec tieto parcely vyhlásila za neverejnú komunikáciu. Žalovaný svojím konaním, a to či už verbálnym respektíve fyzickým vytvorením prekážky na predmetných parcelách sa snaží obmedziť prístup, či už podnikateľských subjektov respektíve občanov obce a takéto jeho konanie nie je možné považovať za účelné v prospech verejného blaha, ale naopak za šikanózný výkon práva. S verejným charakterom spornej komunikácie sa celkom nepochybne počítalo pri povoľovaní existujúcej zástavby v celej lokalite vo vzťahu, ku ktorej táto cesta plní úlohu jedinej prístupovej komunikácie. Žalobcovia majú za to, že sporná prístupová cesta má charakter verejne prístupnej komunikácie, ku ktorej existuje všeobecné právo užívania odvodené od cestného zákona. Užívanie verejnej komunikácie spôsobom na to určeným pritom ani nepredstavuje neoprávnený zásah do vlastníckeho práva žalovaného užívaním týchto nehnuteľností. Žalobcovia majú za to, že všeobecné užívanie je výnimočným obmedzením vlastníckeho práva reagujúcim na komunikačnú potrebu verejnosti ako potencionálne neobmedzeného okruhu osôb. Pre všeobecné užívanie je teda charakteristické, že oprávnenie k takémuto užívaniu vzniká vopred neurčenému okruhu užívateľov, teda nejde o súkromné práva konkrétnych osôb k cudzej veci v podobe vecných bremien, a toto vzniká priamo zo zákona na rozdiel od zvláštného užívania, ktoré býva viazané na vydanie určitého individuálneho správneho aktu. Všeobecné užívanie pozemných komunikácií nie je inštitútom súkromného práva, ale

ide o verejnoprávne oprávnenie. Toto užívanie sa neopiera o občianskoprávne predpisy, ale o zákon o pozemných komunikáciách a o veciach upravených zákonom o pozemných komunikáciách sa postupuje podľa všeobecných predpisov o správnom konaní. Za verejné účelové komunikácie treba považovať všetky komunikácie, ktoré spĺňajú hľadiská uvedené v Zákona č. 135/1961 Zbierky, a to aj v prípade, že o charaktere tejto pozemnej komunikácie nebolo vydané správne rozhodnutie. Zo zisteného skutkového stavu je podľa žalobcov evidentné, že predmetná komunikácia je verejná, účelová a túto majú právo užívať titulom práva všeobecného užívania verejných priestranstiev, a to nielen žalobcovia, ale všetky subjekty, nielen vlastník tejto komunikácie, teda žalovaný, a preto žaloba žalobcov je v celom rozsahu dôvodná. Žalobcovia zároveň v odvolaní uviedli, že napadnuté výroky rozsudku súdu prvej inštancie sú nepreskúmateľné i z dôvodu, že z napadnutého rozsudku nie je jednoznačne evidentné, stručné, jasné a výstižné vysvetlenie, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov súd prvej inštancie riadil a ako vec právne posúdil. Žalobcovia považujú za určujúce pre nachádzanie práva, že vždy je potrebné vychádzať z individuálnych rozmerov daného prípadu, ktoré sú založené na zistených skutkových okolnostiach. Súd prvej inštancie sa však podľa názoru žalobcov v danej veci so všetkými špecifikami charakterizujúcimi daný spor nevysporiadal. Z princípu práva na spravodlivý proces vyplýva povinnosť súdu prvého stupňa umožniť stranám sporu účinné uplatňovanie námietok a argumentov ako i povinnosť súdu prvého stupňa sa s týmito námietkami a argumentmi, ktoré sú spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie presvedčivo v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadať, a to tak, aby odôvodnenie rozsudku malo náležitosti vyžadované § 220 Civilného sporového poriadku. Na základe uvedeného žalobcovia mali za to, že ich odvolenie je v celom rozsahu dôvodné, a preto navrhli odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak ako uviedli v petite svojho odvolania.

8. Voči odvolaniu žalobcov v 1. až 5. rade sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že toto odvolanie žalobcov považuje v plnom rozsahu za nedôvodné. Žalobcovia vo svojom odvolaní opätovne uvádzajú, že obec A. je oprávnená v tomto konaní zastupovať aj svojich obyvateľov, ktorí nie sú účastníci konania. Uvedené tvrdenie je nepravdivé a nemá žiadnu oporu v zákone. Taktiež listinný dôkaz predložený žalobcami, a to čestné prehlásenie obyvateľov časti obce I., ktorí nie sú účastníkmi konania, je preto bez právneho významu. Žalovaný poukázal na to, že žalobcovia neunesli v konaní dôkazné bremeno a žiadnym spôsobom nepreukázali svoje tvrdenia uvedené v podanej žalobe. Nepredložili žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval ich tvrdenia o fyzickom porušovaní alebo verbálnom ohrozovaní ich práv. Z ohľadky na mieste samom uskutočnenej súdom prvej inštancie nevyplýva, že by žalobcom v 1. až 5. rade k prístupu na ich nehnuteľnosti bránila akákoľvek prekážka. Žalovaný dal do pozornosti odvolaciemu súdu taktiež skutočnosť, že žalobcovia v 1. až 5. rade parcely registra C č. XXX/X J. O. XXX v k.ú. A. vôbec nepoužívajú na prechod k svojich nehnuteľnostiam, čo je zrejmé aj z katastrálnej mapy. Žalobcovia v 1. až 5. rade vo svojom odvolaní ďalej namietajú, že napádaný rozsudok je nepreskúmateľný, nakoľko odôvodnenie rozsudku je nepresvedčivé. K uvedenej námietke žalovaný uviedol, že právo na spravodlivý proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní, stačí, aby reagoval na ten argument alebo argumenty, ktoré sú z hľadiska výsledku súdneho konania považované za rozhodujúce. Na základe vyššie uvedeného mal žalovaný za to, že odvolanie žalobcov v 1. až 5. rade je nedôvodné a navrhol odvolaciemu súdu, aby potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%.

9. Podanie odvolacej repliky a odvolacej dupliky sporové strany písomnou cestou nevyužili.

10. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP, po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), prejednal odvolanie podané žalovaným a preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378 a nasl. CSP bez toho, aby nariadil odvolacie pojednávanie podľa § 385 CSP (a contrario) a na tomto pojednávaní zopakoval, či doplnil dokazovanie vykonané prvoinštančným súdom. Právnym dôsledkom takéhoto postupu odvolacieho súdu je jeho viazanosť skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 382, § 385 CSP). Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený tento rozsudok preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Pretože rozsudok vo veci samej musí byť verejne vyhlásený, odvolací súd uverejnil v zákonom stanovenej lehote miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Prešove (§ 378 ods. 2, § 219 ods. 1, 3 CSP) Po prieskume napadnutého rozhodnutia podľa vyššie

uvedených zásad (§ 379, § 380 ods. 1, 2 CSP) dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobcov v 1. až 5. rade nie je dôvodné.

11. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza nasledovné.

12. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

13. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym zistením skutkového stavu a nesprávnym právnym zistením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

14. K námietke nestotožnenia sa strany sporu s vyhodnotením dôkazov súdom prvej inštancie respektíve nevykonaním navrhnutých dôkazov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e/ CSP odvolací súd poznamenáva, že pokiaľ sa odvolateľ nestotožňuje s vyhodnotením ním uvádzaných dôkazov, odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že to, že odvolateľ sa s názorom súdu prvej inštancie nestotožňuje, nepostačuje sama o sebe na prijatie záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti napadnutého rozhodnutia. Aj stabilná rozhodovacia činnosť ústavného súdu (II. ÚS 4/94, II. ÚS 3/97, I ÚS 204/2010) rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom sporových strán vrátane ich dôvodov a námietok. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získaní dôležitých poznatkov, na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci, a z ktorého potom vychádza a ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci, je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súd sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať súladne s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti jeho uplatneniu, prípadne štádia samotného civilného procesu. Predmetná odvolacia námietka je nedôvodná, keďže súd prvej inštancie rozhodoval na základe dôkazmi overeného skutkového stavu. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie nemožno považovať za taký, ktorý by bol okrem iného aj z ústavnoprávneho hľadiska neudržateľný, a teda spôsobilý na jeho derogáciu.

15. K námietke nesprávnych skutkových zistení z vykonaných dôkazov podľa ust. § 365 ods. 1 CSP písm. f) odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade

so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdny sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. K námietke nesprávneho skutkového zistenia z vykonaných dôkazov odvolací súd taktiež uvádza, že vykonané dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Vyhodnotenie vykonaných dôkazov súd uvedie v odôvodnení rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP. Voľné hodnotenie dôkazov súdom prirodzene neznamená ľubovôľu hodnotenia. Súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska jeho dôležitosti, zákonnosti a pravdivosti. Po individuálnej selekcii následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky. Ani táto odvolacia námietka však naplnená nebola, keďže súd prvej inštancie listinné dôkazy nachádzajúce sa v spise vyhodnotil správne, pravdivosť vykonaných dôkazov sporovými stranami napadnutá nebola a súd takto samotné listinné dôkazy ani nevyhodnocoval (nepravdivosť dôkazov) a z odôvodnenia samotného rozsudku sa nejaví žiadne porušenie pravidiel formálnej logiky.

16. K námietke, že zistený skutkový stav neobstojí z dôvodu prípustnosti ďalších prostriedkov procesnej obrany a procesného útoku ktoré neboli uplatnené podľa ust. § 365 ods. 1 CSP písm. g) odvolací súd poznamenáva, že táto spočíva v nesprávosti pri aplikácii iných spôsobov vytvárania skutkových zistení. Okrem dokazovania súd buduje skutkový základ veci aj zohľadnením notorií; zohľadnením rozhodnutí, ktorými je viazaný; úvahami o skutočnostiach, patriacich do právomoci iných orgánov; osvojením si zhodných tvrdení strán; „znesporovaním“ skutkových tvrdení strany v dôsledku ich nepopretia alebo nekvalifikovaného popretia protistranou. Pochybenie súdu môže spočívať v samotnej aplikácii toho ktorého postupu, keď neboli splnené podmienky na jeho aplikáciu alebo bol aplikovaný nesprávne, alebo sú nesprávne takto vyvedené skutkové zistenia, alebo závery. Príkladom môže byť vyvedenie zjavne nesprávneho záveru o skutočnosti, ktorá nepatrí do právomoci súdu v zmysle ust. § 194 ods. 1 CSP, vysporiadanie sa s nepopretým alebo nekvalifikovaným popretým skutkovým tvrdením strany so zákonným dôsledkom takéhoto stavu v zmysle ust. § 151 CSP a tým vyvedenie nesprávneho záveru o nespornosti/spornosti skutkového tvrdenia. Táto odvolacia námietka naplnená nebola, keďže po preskúmaní celého konania pred súdom prvej inštancie nebola odvolacím súdom zistená akákoľvek nesprávnosť pri aplikácii iných spôsobov vytvárania skutkových zistení. Nesprávne vytvorenie konkrétneho skutkového zistenia odvolateľ v podanom odvolaní ani nijako bližšie nekonkretizoval či neidentifikoval. Táto odvolacia námietka zostala teda iba v podobe všeobecne formulovaného odvolacieho dôvodu, ktorý nebolo možné bližšie odvolacím súdom plnohodnotne preskúmať.

17. K námietke nesprávneho právneho posúdenia podľa ust. § 365 ods. 1 CSP písm. h) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Z obsahu rozhodnutia súdu prvej inštancie mal odvolací súd za to, že k naplneniu tohto odvolacieho dôvodu nedošlo. Vo vzťahu k aplikácii práva všeobecnými súdmi má odvolací súd za to, že výklad a aplikácia zákonných predpisov zo strany všeobecných súdov (v danom prípade súd prvej inštancie) musí byť preto v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu, ktorým je poskytnutie materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov strán sporu. Aplikáciou a výkladom týchto ustanovení právnych noriem, tak ako ich v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol súd prvej inštancie, neobmedzil toto základné právo v rozpore s jeho podstatou a zmyslom (IV. ÚS 77/02, IV. ÚS 214/04, II. ÚS 249/2011, IV. ÚS 295/2012).

18. Zo žalobcami v 1. až 5. rade podaného odvolania je možné vyvodit' tri zásadné odvolacie námietky. Prvá odvolacia námietka spočívala v skutočnosti, že podľa ich názoru súd prvej inštancie dospel k nesprávnym právnym záverom, že žalobcovia nepredložili žiaden relevantný doklad o nevhodnom správaní sa žalovaného a ani dôkazy o tom, že žalovaný bráni žalobcom v užívaní predmetných parciel. Druhým odvolacím dôvodom bola skutočnosť, keď žalobcovia mali za to, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vec z dôvodu, že nezohľadnil skutočnosť, že pozemky žalovaného, ktoré

sú predmetom žaloby, sú zadefinované ako miestne respektíve účelové komunikácie na prístup k pozemkom a stavbám. Treťou odvolacou námietkou bola skutočnosť, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nepreskúmateľné z dôvodu, že v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie nie je jednoznačne evidentné, stručné, jasné a výstižné vysvetlenie akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov súd prvej inštancie riadil a ako vec právne posúdil.

19. K prvej odvolacej námietke žalobcov v 1. až 5. rade odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav, dokonca aj vykonaním ohliadky na mieste samom, na základe ktorej bola preukázaná skutočnosť, že na predmetných dotknutých parcelách sa nenachádza žiadna fyzická prekážka, ktorú by vytvoril žalovaný. Rovnako tak bola zistená skutočnosť, že tak žalobcom v 1. až 5. rade ako ani žiadnemu konkrétnemu podnikateľskému subjektu nebolo cez dotknuté parcely bránené vo vstupe na predmetné, miestne respektíve účelové komunikácie na dotknutých pozemkoch. Nebolo tak v konaní pred súdom prvej inštancie žalobcami preukázané, že by žalovaný bránil žalobcom prechádzať cez predmetné parcely vo vlastníctve žalovaného. Čo sa týka dôvodných obáv žalobcov údajne vyplývajúcich zo slovných vyhrážok žalovaného, tieto boli iba skutkov tvrdené, avšak preukázané konkrétne voči žalobcom v 1. až 5. rade pred súdom prvej inštancie neboli. Odvolací súd je rovnakého názoru ako žalovaný, že čestné prehlásenie obyvateľov časti obce „I.“, ktorí nie sú sporovými stranami v tomto spore je bez právneho významu, a to najmä čo sa týka vzťahov medzi žalobcami v 1. až 5. rade a žalovaným. K uvedenému odvolací súd dospel z toho dôvodu, že údajná vzájomná komunikácia medzi žalovaným a tretími osobami, ktoré nie sú sporovými stranami v predmetnom konaní neposkytuje skutočný respektíve reálny obraz o vzájomných vzťahoch medzi žalovaným a žalobcami v 1. až 5. rade. Nemôže byť teda v predmetom konaní v neprospech žalovaného vyhodnocovaná tá skutočnosť, že má potencionálne narušené vzťahy s inými subjektmi ako so subjektmi, ktoré sú sporovými stranami v tomto konaní. Uvedená skutočnosť je bez právneho významu pre toto konanie aj s ohľadom na okruh subjektov sporových strán.

20. K druhej odvolacej námietke ohľadne zadefinovania predmetných pozemkov žalovaného ako miestnych respektíve účelových komunikácií a prístupe k pozemkom respektíve k stavbám odvolací súd hodnotí ako právne posudzovanie veci zo strany žalobcov v 1. až 5. rade, ktoré však pre rozhodnutie ohľadne nimi požadovaného petitu formulovaného na povinnosť strpieť užívanie pozemkov na prechod a prejazd akýmkoľvek spôsobom respektíve bráneniu či sťažovaniu takéhoto prechodu a prejazd voči dotknutým nehnuteľnostiam je bez právneho významu s ohľadom na skutočnosť, že nebolo preukázané také konanie žalovaného, ktoré by prechodu či prejazdu fyzicky bránilo alebo ho neúmerne sťažovalo.

21. K tretej odvolacej námietke žalobcov v 1. až 5. rade, že rozsudok súdu prvej inštancie trpí nedostatkom riadneho vyčerpávajúceho odôvodnenia odvolací súd uvádza, že z obsahu rozhodnutia súdu prvej inštancie mal odvolací súd za to, že k naplneniu tohto odvolacieho dôvodu nedošlo. V prvom rade sa súd prvej inštancie riadne zaoberal tým, čoho sa žalobcovia domáhali, aké skutočnosti tvrdili a aké dôkazné prostriedky označili, riadne sa zaoberal vyjadreniami žalobcov ako aj žalovaného a prostriedkami ich procesnej obrany respektíve procesného útoku a taktiež kompletne posúdil čiastkové skutkové tvrdenia strán a tieto aj riadne vyhodnotil. V odôvodnení taktiež uviedol, ktoré z rozhodujúcich skutkových okolností preukázané boli a ktoré nie. Odvolací súd v tomto poukazuje na skutočnosť, že do odôvodnenia súdu prvej inštancie je potrebné zahrnúť iba rozhodné skutkové okolnosti, aby rozsudok neobsahoval nadbytočné informácie. Súd prvej inštancie sa taktiež v odôvodnení zaoberal vyhodnotením dôkaznej situácie a obsahom predmetného rozhodnutia je aj riadne hodnotenie dôkazov ako aj riadne opísanie úvahy súdu prvej inštancie pri ich hodnotení. Aj táto časť odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie má logickú postupnosť. Taktiež možno konštatovať, že rozhodnutie súdu prvej inštancie má riadne uvedené právne posúdenie veci, pričom pod právnym posúdením sa rozumie činnosť, pri ktorej súd podriaďuje zistený skutkový stav pod príslušnú právnu normu. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie odcitoval právne normy a v ďalšej časti odôvodnenia vysvetlil, ktoré zo skutkových zistení odôvodňujú aplikáciu práve tejto právnej normy. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací považoval predmetnú odvolaciu námietku za nedôvodnú.

22. Na margo právneho posúdenia veci v spojení so skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie odvolací súd poukazuje najmä na správne závery súdu prvej inštancie, a to konkrétne v odstavci 23, 25 a 26 rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý správne uzatvára, že „žalobkyňa v 1. rade v roku 2022 síce nadobudla do vlastníctva parcely C-KN č. XXX/XX a C-KN č. XXX/XX, ktoré s parcelou č. XXX W., no žalobkyňa má k týmto novonadobudnutým parcelám prístup zo svojej parcely C-KN č. XXX/X, resp. z

parcely C-KN č. XX/X, a teda nie je nevyhnutné sa k nim dostať cez parcelu č. XXX. Žalobcovia v 2. až 5. rade nepotrebujú parcelu č. C-KN č. XXX a C-KN č. XXX/X Q. používať. Keďže na parc. C-KN č. XXX/X a parc. C-KN č. XXX/X sa nenachádza žiadna prekážka, ktorá by bránila žalobcom vo vstupe na ich nehnuteľnosti, pričom títo nepredložili súdu žiadny relevantný dôkaz o opaku, súd nepovažoval za potrebné v takejto situácii uložiť žalovanému povinnosť strpieť užívanie jeho pozemkov žalobcami, ktorí ich dlhodobo užívajú od roku 2008, a tiež povinnosť zdržať sa akéhokoľvek konania, ktoré by im v tomto užívaní bránilo alebo sťažovalo. Súd teda žalobu nepovažoval za dôvodnú a preto ju zamietol. Súd nemohol vyhovieť žalobe vo vzťahu k parc. C-KN O. XXX/X, nakoľko obyvatelia domov so súp. č. XXX, XXX, XXX J. XXX nie sú stranami tohto konania a teda žalobkyňa v 1. rade ich nemôže v tomto konaní ani zastupovať. To, že obec je poskytuje služby obyvateľom obce ešte neznamená, že jej to dáva oprávnenie podať žalobu vo vlastnom mene na ochranu záujmov niektorých obyvateľov.“

23. Z uvedených dôvodov keďže súd prvej inštancie správne dospel k vyššie uvedeným záverom odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

24. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP, pričom odvolanie žalobcov v 1. až 5. rade bolo vyhodnotené ako nedôvodné, a preto bol spoločne a nerozdielne priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania žalovanému proti neúspešným žalobcom v 1. až 5. rade v plnom rozsahu.

25. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).